

Eerste schreden op het Friese pad

Nu wij eenmaal in Friesland wonen zijn wij beiden ((mijn vrouw Ans en ik) op zoek gegaan naar verenigingen en activiteiten die wij weer op kunnen pakken. Wonende in Makkum ben ik me eerst eens gaan oriënteren in de omgeving binnen een straal van 20 km.

Beginnen we in het noorden. Harlingen, daar was een vereniging, maar die is opgeheven. De resterende leden hebben zich aangesloten bij Franeker. deze gecombineerde club heeft nog geen 20 actieve leden. Interne competitie? Werkelijk geen idee, dus dat viel voor mij af

In het zuiden heb je Workum, ca. 10 km van huis af. De plaatselijke club ODI heeft nog precies 10 leden die allen de 70 ruim gepasseerd zijn. Bovendien hebben zij te kennen gegeven dat als het ledental onder de 10 zakt, de club wordt opgeheven. Ook dat leek mij niet zo aantrekkelijk.

Dan maar naar het oosten, Sneek leek op voorhans een leuke optie. Zij spelen 2de klasse KNSB. Nadere bestudering leerde mij dat zij weliswaar een vrij sterk team hebben, maar dat van dat team er vrijwel niemand intern meespeelt. Resultaat is dat er op een clubavond slechts 8 – 12 spelers meespelen!

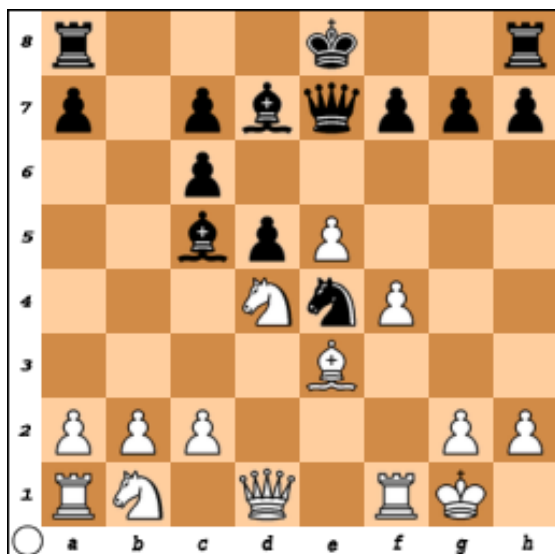
Dus ook dat viel wat mij betreft af. Ik ben nu dus lid geworden van Westergoo in Bolsward. De interne competitie levert stevast zo'n 20 deelnemers op.

En het is op fietsafstand (ca. 10 km) van huis. Als het weer het toelaat ga ik dat ook doen. Tot zover mijn zoektocht.

Om wat sfeer te proeven heb ik eerst de ALV bezocht. Dat was op dinsdag 7 september en het was, ondanks de nog geldende coronaregels, een gemoedelijk gebeuren. Dus zonder heikele zaken, ook wat waard!

De navolgende weken heb ik inmiddels 3 partijen gespeeld die ik hier kort zal bespreken. Op de 14de werd ik gelijk ingedeeld tegen de heersende clubkampioen, Murk Vierstra. Het werd een wederzijdse theoretische ondervraging waarbij al bij zet 17 de vrede tekenden. Zie hieronder en oordeel zelf. Ik speelde met wit.

1. e4 e5	2. Pf3 Pc6	3. d4 exd4	4. Lc4 Pf6
5. e5 d5	6. Lb5 Pe4	7. Pxd4 Ld7	8. Lxc6 bxc6
9. 0-0 Lc5	10. f3 Pg5	11. f4 Pe4	12. Le3 Dc7

Een bekende stelling in het Schots gambiet. Je kunt er voor kiezen eerst te rokeren, of bijvoorbeeld Db8 te spelen ipv De7.

Het ging aldus verder:

13. Pd2 Pxd2	14. Dxd2 0-0
15. Pb3 Lb6	16. Dc3 f6

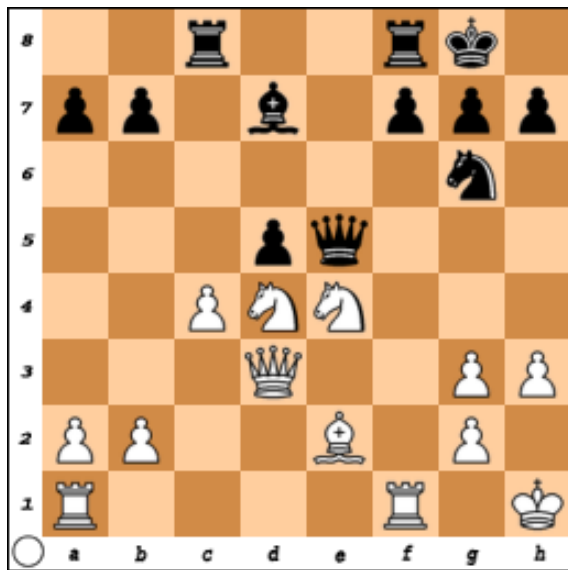
17. Pc5 en hier werd tot remise besloten. Ietwat aan de vroege kant, de partij moet nog beginnen.

Mogelijke voortzetting kan zijn 17... fxe5
18. fxe5 met volkomen gelijke stelling.

Dat was voor mij een rustig binnekomen en tevens de eerste partij met klassiek tempo in 2 jaar. Je verliest dan automatisch wat van je scherppte. Dat werd mij vooral in de 2de partij duidelijk. Ik moest aantreden tegen de voorzitter, Gerrit Stornebrink. Het werd een Siciliaanse partij, maar wel een beetje a-typisch. De partij kabbelde een beetje tot ik op de 20ste zet een vrijwel winnende voortzetting miste (dat achten wij beiden). Daarna vervlakte het en er werd 4 zetten later tot remise besloten.

In de slotstelling staat Gerrit (welke?) een fractie beter. Nu had ik zwart.

1. e4 c5	2. Pf3 e6	3. c3 d5	4. exd5 exd5
5. d4 cxd4	6. Pxd4 Pc6	7. Le3 Pf6	8. Le2 Le7
9. Pd2 0-0	10. 0-0 Pe5	11. Lf4 Pg6	12. Lg3 Ld6
13. h3 Lxg3	14. fxc3 Db6	15. Dc2 Ld7	16. Kh1 Tac8
17. Db3 Dc7	18. 4 De5	19. Dd3 Pe4	20. Pxe4

Ik speelde hier 20. ... dxe4, waarna het spel snel vervlakte.

Na afloop dachten wij beiden dat 20. Txc4! wit voor een probleem had geplaatst. Het lijkt dat zwart sowieso het paard terug wint en ook een vitale pion. Maar na 21. Tad1 is het zwart die een probleem heeft.

Afijn, op naar de derde partij. Het bleek dat ik een partij op Lichess moest spelen tegen Jos Dolle, die momenteel in Frankrijk bivakkeert.

In het team dat voor de FSB uitkomt was hij de laatste keer de topscorer van de hele

klas, met perfecte score van 6 uit 6!!

Het werd een hele lange partij, waarbij ik na bijna 100 zetten aan het langste eind trok. Ik kwam met voordeel uit de opening, maar liet hem terug in de partij komen. Ik had intussen een pion gewonnen maar gaf die knullig weer terug.

Hij kon daarna zetherhaling forceren maar deed dat niet.

Uiteindelijk moest ik een toren geven voor een verre vrijpion, maar ik had wel de f. g en h pion die al vrij ver oprukten.

Dat werd hem noodlottig. Het Dame tegen Toren eindspel won ik vrij eenvoudig.

En zo begin ik mijn draai te vinden in het Friese.

Gerrit van Oostrum